

Кога-то настана гладъ-тъ, братіе-та Іосифови отидоухъ въ Египетъ, да къпатъ жито. Іосифъ ги позна, и приказа имъ сѧ; опрости имъ, сзгрѣшеніе-то: и повыка ги, заедно сз баща имъ, въ Египетъ. Евреи-тѣ останахъ тамъ и по смърть-та Іакова и Іосифова, и много сѧ размножихъ.

Новый царь Египетскій начна да сѧ варди отъ Евреи-тѣ, като отъ пришелцы. Той начна да сѧ обихождѧ сз тѣхъ, като сз робове: мъчешесѧ да ги ослаби и изнеможи сз тажки трѣдове, а най послѣ повелѣ да убикатъ младенцы-тѣ имъ отъ мъжскій полъ. За да ги упази отъ истребленіе-то, и да ги избави, Богъ прати Моисеѧ.

Кога-то сѧ роди Моисей, майка мъ искаше да го скрие, за да го не оубіѧтъ Египтѧне-тѣ: нъ като не бѣ възможно да сѧ скрие, тѧ го занесе на рѣка-та, и го пѣстна по вода-та въ насмолена кошница. Тамъ го намѣри дщера-та на Египетскій царь, и отхрани го като за сына. Нъ той поиска по добрѣ да страдае сз народъ-тъ Божій, нежели да владычествова сз азычници-тѣ: и заради тока скриси отъ Фараонова-та къща.

Послѣ, по Божіе повелѣніе, той сѧ аки Фараонѣ, сз брата си Аарона, и поиска сз има Божіе да вѣдѧтъ отпѣстнати Евреи-тѣ изъ Египта. Понеже Фараонъ упорствоваше: то Богъ направи великы чѣдеса, и порази Египетъ сз различни наказа нїѧ, отъ кои-то послѣдне-то бѣше извѣненіе-то отъ Ангела въ една ноць всы-тѣ прѣвенцы Египетскы.

Въ тѧмъ иста ноць Богъ изведе Евреи-тѣ изъ Египта, като имъ повелѣ, преди да трѣгнатъ въ пѣть, да сзвършатъ Пасхѣ-тъ, и въ предни години да ѡсвършавать, въ память за избавленіе-то си.